

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315011122
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4315011122.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a sudcov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci odsúdeného Z. M., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 16.12.2015, sp.zn. 3Pp/58/2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. januára 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného Z. M., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh (pozn. žiadosť) odsúdeného Z. M. o podmienčné prepustenie z výkonu (úhrnného) trestu odňatia slobody, mu uloženého rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 23.11.2011, sp.zn. 1T/228/2011, právoplatným 23.11.2011 a z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov mu uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 09.06.2009, sp.zn. 1T/71/2009, právoplatným 30.06.2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Dunajská Streda z 02.11.2011, sp.zn. 1T/71/2009.

Súd I. stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil len jednu z podmienok na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uvedených v § 66 odsek 1 Trestného zákona, ktorou je výkon dvoch tretín uloženého trestu, pričom nesplnil ani jednu z materiálnych podmienok na taký postup, pretože nepreukázal polepšenie správaním a plnením povinností, a súčasne nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V tejto súvislosti poukázal na hodnotenie odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, v ktorom uvedený trest vykonáva, a stanovisko tohto ústavu k žiadosti odsúdeného, podľa ktorého ústav neodporúča jeho podmienčné prepustenie vzhľadom na jeho menej priaznivú resocializačnú prognózu a stredné riziko sociálneho zlyhania.

Mal za to, že odsúdený sa podmienkam výkonu trestu celkom neprispôbil, nechce sa napraviť a viesť riadny život. Nemožno od neho dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Aktuálne dodržiava ústavný poriadok, ale len za múrmi výchovného ústavu, kde je neustále sledované jeho správanie a po prepustení z výkonu trestu sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti.

Už v minulosti sa viackrát dostal do rozporu so zákonom, opakovane sa dopúšťa rôznej trestnej činnosti, pričom tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené za uplynulé obdobie, nevedli k jeho náprave a prevýchove.

Odsúdený bol 10.05.2010 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 0T/17/2009), pričom po návrate z výkonu trestu sa 25.06.2011 opätovne dopustil trestných činov nebezpečného vyhrážania a porušovania domovej slobody, za ktoré v súčasnosti vykonáva úhrnný trest odňatia slobody mu uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 23.11.2011, sp. zn. 1T/228/2011.

Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 09.06.2009, sp.zn. 1T/71/2009 bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky (do 30.06.2012), pričom v priebehu tejto skúšobnej doby spáchal už v mesiaci november 2009 prečin nebezpečného vyhrážania, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 25.11.2009, sp.zn. 0T/17/2009 na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením menovaného súdu z 02.11.2011, sp.zn. 1T/71/2009 bolo rozhodnuté o premene pôvodne podmieneného 20 - mesačného trestu odňatia slobody na trest nepodmienečný.

Opätovne sa tak dopustil rovnakého prečinu voči tým istým subjektom - blízkym osobám (rodičom), pričom sa očakávalo, že počas skúšobnej doby bude viesť riadny život občana a bude sa vyhýbať protiprávnemu konaniu, čo sa však nenaplnilo.

Vzhľadom na umiestnenie odsúdeného v ústave so stredným stupňom stráženia, na čo taktiež prihliadol, je potrebné, aby odsúdený prejavil ešte dostatočnú snahu po náprave. Takéto zaradenie odsúdeného aj v súčasnosti zodpovedá miere jeho prevýchovy a možnostiam jeho resocializácie.

Dospel preto k záveru, že na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, nakoľko si nevytvoril podmienky na podmienené prepustenie a preto jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú následne svojim písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu 18.12.2015 aj písomne odôvodnil.

Namietal v nej, že súd I. stupňa nezohľadnil skutočnosť, že poškodený - jeho otec, počas jeho výkonu trestu odňatia slobody zomrel, preto záver súdu o možnosti jeho pokračovania v trestnej činnosti „nemá právny podklad.“

Uvedomil si dôsledky svojho konania, vo výkone trestu nemá žiadne problémy ani len verbálne, čo v takom prostredí nie je vôbec jednoduché. Od začiatku trestu je pracovne zaradený, čo mu zaberá väčšinu dňa. Z toho dôvodu sa nezapája do niektorých aktivít ústavu. V prípade podmieneného prepustenia nemá problém sa pracovne zaradiť. Svoje konanie ľutuje, jeho dôsledky si uvedomil a rád by sa znova zaradil medzi bezúhonných občanov tejto spoločnosti. Žiada preto vyhovieť jeho sťažnosti a podmienené prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ako vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia, v prípade výkonu trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému za zločin, ako je tomu v posudzovanom prípade, výkon dvoch tretín takéhoto trestu je len jednou, avšak nie jedinou podmienkou, pre podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu. Ďalšími dvomi (tzv. materiálnymi) podmienkami pre taký postup, ktoré musia byť splnené súčasne, je - že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a - stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri posudzovaní týchto podmienok je súd povinný skúmať jednak správanie odsúdeného počas výkonu trestu a v prípade, že už v minulosti bol odsúdený pre trestnú činnosť aj to, či skôr uložené tresty splnili svoj účel, ako aj ďalšie osobné pomery odsúdeného rozhodujúce pre dôvodný predpoklad, že na slobode (po podmiennečnom prepustení) bude viesť riadny život.

Materiálne podmienky pre podmiennečného prepustenie v sebe obsahujú predpoklad vyvinutia aktívnej snahy odsúdeným o nápravu, najmä aj iniciatívnym zapájaním sa do výchovného programu zabezpečeného ústavom, prípadne aj účasťou na jeho kultúrnoosvetových aktivitách a to nad rámec obvyklého plnenia povinností. Nepostačuje preto bez ďalšieho len pasívne prispôsobenie sa režimu výkonu trestu.

Ako vyplýva z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (v ktorom odsúdený trest aktuálne vykonáva), resp. z výpovede jeho zástupcu na verejnom zasadnutí, správanie odsúdeného od nástupu na výkon trestu, hoci obsahuje viaceré pozitívne prvky v správaní odsúdeného, a vo všeobecnosti je hodnotené pozitívne z hľadiska dodržiavania ústavného poriadku a pokynov a príkazov nadriadených, nebolo vždy bez nedostatkov. Do aktivít pedagogického pôsobenia sa zapája len sporadicky. V individuálnej práci s ním sa podarilo dosiahnuť len čiastočné zmeny v hodnotovej orientácii. Nevyužíva možnosti knižnice a nie je členom žiadneho záujmového krúžku.

Hodnotenie jednej z podmienok pre podmiennečné prepustenie, ktorou je preukázanie polepšenia, tak nemožno degradovať len na úroveň porovnávania dosiahnutých disciplinárnych odmien a trestov v režime výkonu trestu, hoci aj tieto sú významným ukazovateľom snahy odsúdeného po náprave a jeho zmeny v hodnotovej orientácii. V tomto smere odsúdený, hoci disciplinárne potrestaný nebol, dosiahol 10 disciplinárnych odmien, čo signalizuje jeho pôsobenie pozitívnym smerom, avšak nemožno prehliadnuť, že 8 z nich predstavujú pochvaly za riadne plnenie pracovných povinností, pričom je však nevyhnutné vyvinúť aktivity aj mimo rámca výkonu práce.

Neodporúčajúci záver uvedeného ústavu k žiadosti odsúdeného pritom korešponduje aj s trestnou minulosťou odsúdeného, ktorý sa dostal do rozporu s Trestným zákonom celkom v 6 prípadoch, keď sa v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho charakteru, pričom posledné tri odsúdenia (doposiaľ nezahladené), predstavujú u odsúdeného špeciálnu recidívu trestného činu nebezpečného vyhrážania. V jednom prípade sa takého trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia pre obdobnú trestnú činnosť, ako to v podrobnostiach rozobral aj súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia. Predchádzajúce odsúdenia pritom na odsúdeného zjavne nemali požadovaný preventívny ani resocializačný účinok.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí preto nepochybil pri hodnotení splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Správne rozhodol, keď jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie zamietol z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok na taký postup uvedených v § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona pri zohľadnení aj ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest vykonáva (§ 66 odsek 2 Trestného zákona).

Nadalej tak bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Nitre na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.